

PROLOOG

Omstraling

Dit boek moge heten
'een bundel licht',
een dichtbundel
in licht gebonden.

Om zelf al te staan
in het licht waarnaar
we uitstaan - dat ons
uit verte toestroomt.

Om zelf al te leven
in het licht dat
aanstaande is - want
reeds in ons ontstoken.

Dit boek in 24 delen
moge herinneren aan
wat staat in het boek
'Openbaring' (4, 4)

'Rondom de Troon zag ik
vierentwintig tronen
en op de tronen gezeten
vierentwintig Oudsten,
in witte klederen gehuld,
met gouden kronen
op het hoofd'.

Tijdsbeeld

Er kunnen tijden zijn
die een slagschaduw werpen
op de werkelijkheid waardoor
het licht nog nauwelijks is te zien.

Dan moeten er vindplaatsen zijn,
bronnen van licht uit het verleden
die op te delven zijn om opnieuw
licht te ontsteken en te zien.

De mystiek van eeuwen, waaraan
de dorst naar verdieping in deze tijd
zich kan laven, moet vindbaar blijven
en binnen bereik van hen die zoeken.

Daarom bundelden wij erfenissen aan
inzichten, ervaringen en belevenissen
in overwegingen, gedachten en gebeden
die het beschouwend leven betreffen.

In strofische verzen, meer dichterlijk
proza dan poëzie verwoorden wij
wat wij uit ervaring en waarneming
verstaan van het innerlijk leven

van monniken en monialen, hun leven
voor God alleen, de schoonheid
en grootheid van hun bestaan en
hun betekenis voor de wereld.

Het moge een klein document zijn
dat inzicht en bezinning biedt en
binnenleidt in het wondere leven
van wie zijn 'les amoureux de Dieu'.

Davidsterren

Monniken en eiken
sterven niet.

Zij zijn zo diep geworteld
dat zij de dorheid van het getij
kunnen doorstaan en in
de diepere lagen van het bestaan
het bronwater van het leven
kunnen blijven drinken.

Monniken zijn
de stille werkers van het licht.
Zij verlichten de nacht
met psalmgezing en
stralen overdag het
licht van God uit naar
bloemen dieren mensen.
Hun gebed is hun werk.

Monniken zijn Gods minnestrelen
zinnezingen zijn hun spijs.
Zij staan als levende psalmen
rond de Ark geschaard.
Zij verlangen dag na dag
hun hart in ieder woord te leggen.
Langzaam drijven zij de toekomst in
waar niemand meer hun woord verstaat.

Monniken kunnen
hun ogen niet geloven
als zij het onzichtbare zien
het heilige uit symbolen
naar buiten treedt en in het koor
een stem van verre mee gaat zingen.
Of wandelend tussen de bomen zomaar
een hand komt rusten op hun schouder.

Monniken zijn
verliefden van God.
Alles hebben zij lief
wat door de geliefde
wordt bezield en aangeraakt.
Zij hebben alles lief
omdat God alles liefheeft
en in liefde bewoont.

Monniken zijn
stille geliefden van God
zo aan Gods gezelschap gewend
dat hun bidden is geworden
tot praten over gewone dingen.
Tot plotseling het liefdesspel
op een zondagmiddag in de zomer
de top van de berg doet lichten.